

(Kort bemærkning).

Niels Højland (FP):

Vi er stadig af den opfattelse i Fremskridtspartiet, at pengene i en ATP-fond ville have det bedre i borgernes egne lommer. Så kunne de oprette private pensionsordninger, samtidig med at vi kunne udbygge en rimelig, ordentlig pensionsordning, folkepensionen. ATP-fonden skal efter vores opfattelse afvikles, den skal selvfølgelig inddrages. De penge, der er i den, skal udbetales efter retfærdige principper.

Glønborg (KRF):

De tre beslutningsforslag hænger jo sammen, og jeg skal først sige lidt om det, der er hjørnестenen i pakken, forslaget om arbejdsmarkedspension til alle. Der omtales her tre grupper, og jeg vil gerne tage dem i en lidt anden rækkefølge, end de er nævnt i forslaget.

De to grupper, lønmodtagere og selvstændige, er det naturligvis helt i orden at have med i en ATP-ordning, og jeg synes, det er udmærket, at samfundet organiserer og parterne selv betaler. Men jeg gør opmærksom på, at for Kristeligt Folkeparti er det væsentligt, at det er en frivillig ordning. Vi ønsker ikke at være med til at tvinge folk ind i en arbejdsmarkedspensionsordning.

Den første gruppe, som nævnes i forslaget, er egentlig mere interessant at se på, og det er jo også forslagets nydannelse. Her tales der om en gruppe, som ufrivilligt er ude af beskæftigelse, og det foreslås som noget helt specielt, at det ikke er parterne selv, der finansierer, som det er ved de to andre, men at det offentlige skal være med til at betale; det sker på lidt forskellig måde, men til syvende og sidst er det det offentlige, som skal betale.

Det lyder selvfølgelig på en måde meget rimeligt, men man skal huske, at med ordet ufrivilligt er der foretaget en afgrænsning af denne gruppe, for man kunne sige, at de to grupper, som jeg nævnte først, nemlig lønmodtagere og selvstændige, er dem, der er på arbejdsmarkedet på en eller anden facon, og så er der dem, der ikke er i arbejde. Havde lovforslaget så taget resten med – altså alle dem, der ikke var i arbejde – var det noget andet, men det gør man ikke, man tager kun dem, der ufrivilligt er ude af beskæftigelse.

Det vil altså sige, at man tager alle dem, der har meldt sig til arbejdsmarkedet, men derved

er der jo foretaget en afgrænsning, nemlig dem, der frivilligt har afstået fra at optage pladser på arbejdsmarkedet. Det er en gruppe, som det måske netop i vor tid ville være rimeligt at prøve at forkæle en lille smule. I en tid med så mange hundrede tusinde arbejdsløse, som vi har, var det da rimeligt, om man gav lidt opmuntring en gang imellem til dem, som frivilligt sagde: Jamen så vil vi da ikke stille os op her i køen. Men det, vi ser, er det sædvanlige, det traditionelle: de skal have en gang høvl én gang til. For hvem skal selvfølgelig betale, når det er det offentlige, der skal finansiere? Det skal alle, for offentlige penge kan nu kun hentes ét sted, nemlig hos hele befolkningen, hos alle skatteyderne.

Det vil altså sige, at det går ud over de mennesker, som frivilligt lader være med at melde sig på arbejdsmarkedet, f.eks. fordi de synes, de har noget andet og særdeles nyttigt at foretage sig, f.eks. at tage sig af deres børn – en opgave, som vi i øvrigt trænger til at få gjort noget mere ved i vort samfund – men vi er jo vant til, at den gruppe bliver mishandlet, for den skal i forvejen være med til over skatterne at betale to tredjedele af det, som det koster at få de andres børn passet, nemlig alle dem, der bliver rige ved at gå ud og hente to fulde arbejdsindtægter på arbejdsmarkedet.

Der er nogle, der har så ondt af, at man giver alle en børnecheck, og siger, at det er asocialt, at de rige også får det, men der er alt for få, som siger noget om, at det også er asocialt at give to tredjedele af det, børnepasningen koster, til dem, som går ud og henter to store indtægter fuldt ud på arbejdsmarkedet, og det skal betales af dem, som afstår fra at gå ud at hente disse indtægter.

Her får vi endnu et eksempel på, at lige netop den gruppe, som man afgrænser sig fra her, skal have én på tasken igen, eller rettere sagt, at der igen skal fiskes noget op af dens lommer. Det er i bund og grund en urimelig behandling af den gruppe, som man her udelukker fra en ordning, og derfor vil Kristeligt Folkeparti naturligvis vende sig imod en sådan ordning, som vi faktisk finder asocial og børnefjendsk.

De to andre tilknyttede lovforslag kunne der såmænd godt siges noget positivt om. Forsøget på at undgå kønsdiskriminering er vi til enhver tid rede til at gå ind i et positivt arbejde for. Vi er varme tilhængere af ligeberettigelse, lige